

utrolig snæversynet i forhold til det indre marked, hvor det i mange tilfælde har været sådan, at hvis lande vil indføre bedre standarder end dem, der gælder i EU, bliver der straks råbt teknisk handelshindring osv.

I den her konkrete sag mener jeg faktisk på linje med andre her i Folketingssalen i dag, at der er nogle muligheder også inden for den gældende retspraksis, og der mener jeg også at Det Konservative Folkeparti burde være mere aktivistisk. Men på længere sigt mener jeg også – og det mener jeg egentlig også burde være Det Konservative Folkepartis opgave – at man simpelt hen bør kæmpe for at ændre den meget snæversynede retspraksis, der er i EF-Domstolen, og det kan sådan et forslag her jo også hjælpe med til.

Jeg må sige, at jeg i virkeligheden synes, at det er en ret slatten holdning, man her lægger for dagen. Jeg synes, man burde engagere sig noget mere. Hvis man virkelig mener, at man brænder for det her i Det Konservative Folkeparti, så gå dog ud og kæmp for det.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

At vi i Det Konservative Folkeparti har en anden tilgang til EU, end Enhedslisten har, skal vi måske ikke være så kede af i Det Konservative Folkeparti.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg tror ikke, der er ret mange af os her i dag eller i den danske befolkning for den sags skyld, der ikke ved, at frugt og grønt er sundt, og at jo mere frugt og grønt man spiser, jo bedre er det. Men hvordan er det med de mange forskellige varianter af yoghurt, som man kan finde i kølediskene, og hvad med nudelsuppen eller hvedeboller med ekstra fibre, og hvad med de færdiglavede boller i karry med ris? Personligt kan jeg godt blive lidt i tvivl om, hvorvidt der skal mere, mindre eller mindst af den slags produkter i min indkøbsvogn, når jeg forsøger at købe sundt ind til familien.

Kl. 18.10

I Det Radikale Venstre er vi overbevist om, at et ernæringsmærke vil være en god indkøbsvejledning for den travle forbruger. Det vil også

være et godt bidrag til at bekæmpe fedmeepidemien, som jo giver et dårligt liv til rigtig mange danskere, ikke mindst til rigtig mange og stadig flere danske børn.

Tilsyneladende skal det være et obligatorisk ernæringsmærke, for der er jo ikke meget, der tyder på, at detailhandelen går frivilligt med på den ordning, som regeringen har tænkt sig at indføre den 1. april i år. Spørgsmålet er så, om det skal være et obligatorisk nationalt, altså dansk, ernæringsmærke, eller vi skal have et EU-ernæringsmærke. Før jeg kom herind i dag, var jeg af den opfattelse, at det er fuldstændig indiskutabelt, at det vil være i modstrid med EU-retten at lave et obligatorisk dansk ernæringsmærke, men nu kan jeg forstå, at Socialdemokraterne mener, at fællesskabslovgivningen faktisk rummer mulighed for, at vi kan vedtage et nationalt dansk mærke uden øjeblikkelig at få en EU-sag på halsen.

Jeg kan sige, at det er fuldstændig afgørende for Det Radikale Venstres holdning til sagen at få det spørgsmål afklaret. Vi er nemlig tilhænger af et ernæringsmærke, men vi er modstandere af at bryde loven, uanset om det er dansk lovgivning eller europæisk lovgivning, der er tale om. Jeg vil derfor foreslå, at vi, når vi mødes i morgen i Fødevarerudvalget, beslutter, at der skal foretages en uafhængig juridisk vurdering af, hvorvidt EU-retten er i fare i denne sag eller ej.

Jeg kan også godt følge Socialdemokraterne i deres ønske om at udfordre regeringens jurister, for jeg synes ikke, der er nogen eksempler på en aktivistisk linje på forbrugerområdet i regeringens hidtidige politik. Et eksempel er, at regeringen kun har afsat 3 mio. kr. til at markedsføre det nye ernæringsmærke, altså den frivillige »Spis mest-«, »Spis mindre-«, »Spis minds-« mærke-ordning, over for 5 millioner danske forbrugere. Det siger vist alt om ambitionsniveauet på området, så jeg kan godt forstå, at Socialdemokraterne kan tænke sig at udfordre regeringens linje.

Jeg kan imidlertid ikke se andet, end at vi er nødt til at finde ud af, om det er regeringens jurister, der har ret i deres vurdering af, at forslaget vil stride imod EU-lovgivningen, eller det er Socialdemokraternes vurdering, altså at det er i fuld overensstemmelse med EU-retten, som er rigtig. Vi er nødt til at få afklaret, om det er den ene eller den anden part, der har ret i sagen, og det vil være afgørende for, om Det Radikale Venstre stemmer for eller imod beslutningsforslaget.